

Warszawa, 18 stycznia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

B 236 27/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22427.

Jerzy Sambor-Bentkowski
(Starachowice, Polska).

~~Kl. 49 a, 33/01.~~

49a, 27/08

Nóż tokarski do obróbki metali.

Zgłoszono 3 marca 1933 r.
Udzielono 20 listopada 1935 r.

Nóż tokarski według wynalazku jest wykonany w kształcie pręta o przekroju trójkąta równobocznego lub kwadratu.

Ostrza tnące noża są utworzone ze wszystkich krawędzi płaszczyzn bocznych przez odpowiednie zaszlifowanie obu płaszczyzn czołowych noża, wobec czego nóż, wykonany z pręta o przekroju trójkątnym, posiada sześć ostrzy, po trzy z każdego czoła, natomiast wykonany z pręta o przekroju kwadratowym — osiem ostrzy, to jest po cztery na każdym czole.

Fig. 1 załączonego rysunku przedstawia nóż o przekroju trójkąta równobocznego, fig. 2 — nóż o przekroju kwadratowym, fig. 3 — widok zgóry noża trójkątnego, fig. 4 — widok zgóry noża kwadratowego, fig. 5 — przekrój noża trójkątnego

z różnymi profilami ostrzy, a fig. 6 — przekrój noża kwadratowego z różnymi profilami ostrzy.

Zabezpieczenie przed przesunięciem się noża w oprawce w czasie pracy tworzy karbowanie (moletowanie) *u*, nacięte na wszystkich płaszczyznach bocznych noża.

W nożach o większych przekrojach wiercony otwór *v* zabezpiecza przed tworzeniem się wierzchołka *w* przy ostrzeniu noża, co utrudniałoby zwijanie się wióra; otwór *v* pozwala również na szybsze odprowadzanie ciepła zapomocą wody, stosowanej do chłodzenia noży przy toczeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nóż tokarski do obróbki metali, po-

siadający kształt pręta o przekroju trójkąta równobocznego lub kwadratu, znamienny tem, że na każdej krawędzi bocznej posiada ostrza, uzyskane przez zeszlifowanie pod odpowiednimi kątami płaszczyzn czołowych.

2. Nóż tokarski według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada osiowy otwór (v),

który zabezpiecza przed tworzeniem się wierzchołków (w) przy ostrzeniu noża i który pozwala na szybsze odprowadzanie ciepła zapomocą wody, stosowanej do chłodzenia.

Jerzy Sambor-Bentkowski.

Fig. 1.

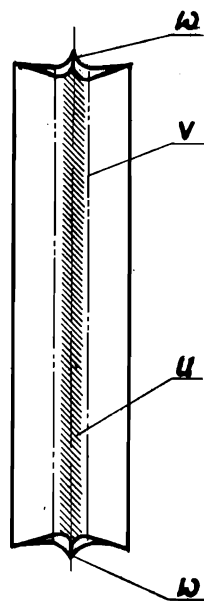

Fig. 2.

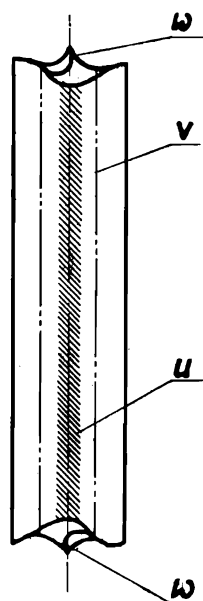

Fig. 3.

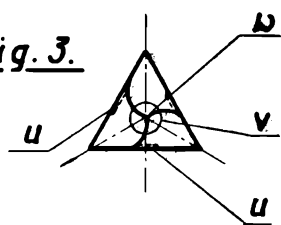

Fig. 4.

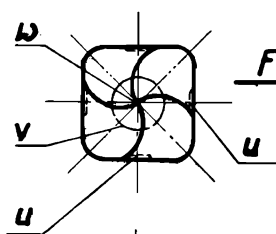

Fig. 5.

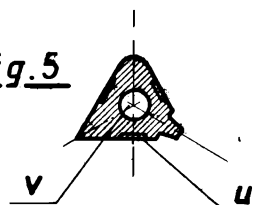

Fig. 6.

